

Отдавна то бѣ забравило
 Край село ширнитѣ поля,
 Ливади чудни, де пасѣше,
 Цвѣтя трънливи, що гризѣше,
 И цѣфналѣ синурѣ срѣдѣ нивя.

Сега е улицата дълга
 Покрай обширното море,
 Де бавно днеска то вървѣше
 И бой жестокѣ отзадѣ ядѣше,
 С'товара тежкѣ да не спре.

Ревѣше бѣсно господарѣтъ
 И шибаше го той безѣ спирѣ;
 Проклинаше го с'клетви люти,
 С'псувни, ругания нечути...
 То сви кракѣ, падна най-подирѣ...

Деца „невинни“ се събраха
 И смѣхѣ нададоха голѣмѣ;
 Свирепѣ стопанинѣтъ ревѣше
 И с'ножѣ отзадѣ го той бодѣше,
 И кърви бликнаха отѣ тамѣ.

Отпредѣ той страшенѣ сѣ изпрати
 И удряше го по носѣ,
 Глава му цѣла окървави;
 Умиленѣ погледѣ то отпрати
 Кѣмѣ тѣзѣ „невинни“ тамѣ деца.
